

גיליון מס' 17
שנה 83
כ"ז בסיון תש"ף
19.6.2020

במות אדם / פישל מקובר

במות אדם נוטל הוא
את קולו עימו.
את צליל הקול,
את לחן שיחתו,
ארשת שתיקתו.
לוקח הוא איתו
את קומתו,
שיעור ורום קומה,
את הילוכו, נועו.
וכל נצנוצי האור
גוני-גונים שדבקו בו
מלוא קומה -
נאספים עימו.
וכל הצבעוני וניגוני
טוי-ארג הנשמה
שתי וערב -
והם. אין קול יותר.
רק קול דממה דקה
קולם של מלאכים
בוכים נשמע...

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

מיכה מרגלית ז"ל

ח' בתמוז תרצ"ד 21.06.1934

ט"ו בסיון תש"ף 07.06.2020

מיכה מרגלית ז"ל

מיכה, בן דודתי

היום אנו מלווים את מיכה בדרכו האחרונה.

מיכה, בן דודי, שייך למשפחת אונטרמן לדורותיה. שרה אימו ואבא שלי משה היו אחים. בשלב מסוים של החיים נודע לנו על קיומה של אחות נוספת, חייקה, בברית המועצות, ובוריס בנה, שעדיין חי בסן-פטרסבורג ברוסיה. אני זוכרת את מיכה הילד והנער, שהיה מגיע לנגבה לבקר את הדודים, ובתור ילדה לא ידעתי איך להתמודד עם מצבו.

לשער הגולן הגעתי עוד בהיותי ילדה ואחר כך נערה ובעלת משפחה, והרגשתי כל השנים שזה ביתי השני. אני זוכרת את הזמנים שעדיין היה סדין רטוב תלוי על החלון של שרה ומשה כדי להקל מהחום הקשה של עמק הירדן. אחר כך הגיעו הטפטפות או הרפרפות אבל האוויר תמיד היה לוהט. בקיץ הייתי מצטרפת לילדים בני גילי וישנה איתם בלילה בחוף עם כילות נגד היתושים. מאז מותו של אילן בעלי אבד למיכה חבר ותומך יקר. בכל פעם שהיינו מגיעים לביקור המסורתי בשער הגולן ראיתי את ההתרגשות בעיניו של מיכה מעצם המפגש. על אף קשיי התקשורת היה שואב מאילן את כל האינפורמציה על בני המשפחה ועל הנעשה בקיבוצנו. מיכה ומשפחת מרגלית כולה סימלה עבורנו את הקשר הבלתי אמצעי עם שער הגולן ועם עמק הירדן.

אחרי פטירתה של שרה, דאגתי מאוד מה יהיה עם מיכה שנשאר לבד. ואז נכנסה לתמונה זיוה שילה, ויחד עם דורון רות לקחו על עצמם את הדאגה למיכה והיו איתנו בקשר מתמיד לאורך כל השנים. תמיד ידעתי שיש על מי לסמוך, ואין מילים בפי להודות לכם על היחס וההתמסרות אליו במצבו. אני יודעת מה זה להיות בודד בקיבוץ ללא משפחה, ולנו זה נתן המון שקט נפשי כי ידענו שהוא לא לבד. זה בהחלט לא מובן מאליו ותמיד תישאר בליבי פינה חמה ותודה לכם על הכל. רציתי מאד להיות עם כולכם היום וללוות את מיכה בדרכו האחרונה, אבל המצב לא מאפשר זאת.

אני רוצה להודות למספר אנשים שדאגו למיכה בתקופה האחרונה: לתמר גולני ונועה גורי וכל משפחת "בית הדר", לרחל קמינגס, לרועי הלוי, לראשן שבמשך כחמש שנים טיפל במסירות במיכה והתמודד עם שתי שפות לא ברורות לשניהם. לרבקה הלמר, ששמרה איתי על קשר רציף כמעט יומיומי והחזיקה אותנו בתמונה כל הזמן. ושוב לזיוה ודורון, שבעזרתם הנאמנה נשמר הקשר בינינו כל השנים.

אני זוכרת את החברות והחברים של אמא ואבא שלי שתמכו ועזרו לשרה אחרי מותו של משה, שחלקם כבר לא איתנו אבל תמיד ידעו להושיט יד ולתמוך.

נמצאים ומלווים את מיכה יחד אתכם חלק מילדיי, עינת ואברהם ובנס ליאור, שי ורונה ויול, שגדלו וחיו יחד איתנו את משפחת מרגלית בשער הגולן כל השנים.

יהי זכרו ברוך

שלומית גורן, נגבה

(בת דודה של מיכה)

מיכה, בן קבוצתי

מיכה היה חבר קבוצה שלנו - קבוצת "לפיד" שהייתה לקבוצת "איילה", אלא שרוב ילדותו לא היה איתנו. בגלל חירשותו עבר לבית החינוך לחירשים בירושלים. שם זכה לאימוץ על-ידי משפחה וליחס טוב, אבל תמיד ראה עצמו כבן ולאחר מכן חבר שער-הגולן.

מאושר היה כשנולד להוריו ילד נוסף. אח צעיר בשם נדב. מותו היכה במיכה מכה קשה מאד. כשהתקבלנו לחברות והתגייסנו לצבא, למד מיכה נגרות. הוא היה למתקין ומחליף רשתות נגד זבובים ויתושים בבתים ומתקן את הסולמות של המשאיות. לפני המכולות היו סולמות שהחזיקו את השקים והארגזים על המשאית, וכל נהג היטיב לקשור חבלים שהחזיקו את הסולמות והחבילות שבפנים. הנהגים היו פונים ישר למיכה, שתיקן עבורם את הדרוש.

כשנסגרה הנגרייה שלנו היה מיכה למחלק עיתונים ודואר. בהמשך היה למלווה של קבוצת הספורט ואחראי על הציוד. דואג שחולצות הספורט יכובסו והכדורים יהיו מנופחים כראוי. הפך למנהל קבוצת בוגרי הקיבוץ ואחרי כן גם של צעירי "הפועל עמק-הירדן". הוא קיבל מגינים ותודות על פועלו.

רגיל היה לחברת נהגים ולמשאיות כבדות, ואולי לכן לא נזהר במידה מספקת. צפצפת ההילוך האחורי של משאית פעלה, אבל מיכה כמובן לא שמע אותה. הציל אותו איליה כהן, שראה ורץ לשם בצעקות. המשאית בלמה מיד. מיכה ניצל, אבל איבד רגל אחת, את השנייה הצליחו לרפא.

הגיע יום העצמאות. חגיגה גדולה. בלי לשאול שאלות לקחתי את האמבולנס, עליתי ל"פורייה" וביקשתי שיתנו למיכה חופשה קצרצרה. המחלקה הכירורגית הייתה כמעט ריקה. הצוות וכל חולה שהיה מסוגל יצאו לחגוג. הסטז'ר השתכנע שמיכה יכול לצאת לנשום אוויר צח. בבית שכביש מיכה על האלונקה הגבוהה, וחברים רבים באו ללחוץ את ידו ולשאול שלומו. לאחר הריקודים, השירים והזיקוקים החזרתי אותו. מילא, הצפייה בחגיגה, אבל ההתעניינות הרבה בו ובשלומו הייתה חשובה באמת לו ולנו. עוד מספר פעמים הסעתי אותו לחיפה להתאמת פרוטזה. רינה הזכירה לי שהוא גם אהב להצטרף לשולחן שלנו בחדר האוכל. מן הסתם היו לו סיבות.

דורון רות וזיוה שילה דאגו לו כסדר, והיו לאפוטרופסיים שלו. דורון פיקח על הרחבת דירתו והסידורים הפנימיים. זיוה הייתה מכינה לו ארוחות ומלווה אותו בנסיעות לרופאים. אלט הצטרפה לדואגים. הייתה מסיבה גדולה לכבוד יום הולדת שבעים לקבוצה ולאחר עשר שנים לשמונים, ומיכה השתתף בהן.

הוא קיבל מלווה מסור שדאג וטיפל בו היטב, אלא שלא יכול היה למנוע את הירידה והסוף. מילה טובה לאנשי הבית הסיעודי שלנו. מזה שנים אמרו לי בבית החולים בפוריה שאנשי שער-הגולן משוחררים מוקדם יותר משמקובל בגלל רמת הטיפול והיחס ב"בית הדר" שלנו. חבל על דאבדין.

אבישי כהן

מיכה,

לפני 16 שנים חגגנו לך יום הולדת 70, ישבתי אז וכתבתי לך ברכה. באקראי נתקלתי בה לאחרונה.

בהיוודע מותך בראשון בבוקר, ידעתי שאותה ברכה תהיה מתאימה לדברים שאשא בשמי ובשם זיוה שילה בטקס קבורתך.

מיכה מרגלית בן 70

הימים חולפים, שנה עוברת, אבל המנגינה לעולם נשארת... אתה מיכה כבר 70 שנה חלק מנוף חיינו.

עוד כפעוטים, בלול העץ של השישייה שעל ה"דשא הגדול", היינו רגילים לדמותך ולדרך דיבורך. קיבלנו זאת כחלק מעולמנו התמים המתגלה לעינינו מדי יום. כך גם בימי ילדותנו, עת ביקרנו תכופות בנגריית הקיבוץ - ביקרנו כי אהבנו לראות איך שרגא, דני, בנימין ובנק בונים בעץ, וראינו אותך עוזר לידם, מזיע, מרים לוחות כבדים, מפנה חביות נסורת, מתקן סולמות של משאיות בשמש הקופחת ומותח רשתות על מסגרות של חלונות. ראינו אותך בונה במות לחגים ובמיוחד בונה את המדרגות בחזית במת הביכורים, עליהן טיפסנו בגאווה עם סלסלות הביכורים.

בכל מקום שהייתה נחוצה עוד יד, תמיד קראו לך, ותמיד היית נעתר ברצון, לפעמים כועס, אבל תמיד עוזר.

בחלוף השנים נסגרה הנגריה, נסגר גם "על המשמר", והצבע האדום במפ"ם דהה, ולך נפתחו עיסוקים חדשים: חלוקת העיתונים והעלוניים, "הדף הירוק" ו"קיבוץ" וחלוקת הדואר הפנימי שהצטבר במזכירות הקיבוץ. אני מנסה לחשוב מה היה קורה לו היית נעדר לכמה ימים - מי היה מחליף אותך בעבודה כל כך חשובה זו? אין מילים לתאר את המסירות שלך לקיבוץ ולחברים!

לאורך כל השנים אתה מסתפק במועט, חסכן וצנוע.

היית והינך בן טוב ועוזר להורידך.

בעיסוקיך הפרטיים - אין כמוך אוהב בולים אטלסים, מפות, דגלי ארצות, ידיעת הארץ וטיולים.

גם אחרי התאונה הקשה - ידעת לסבול בצניעה ובשקט. לא ויתרת. השתקמת וחזרת למשימותיך! היום, בגיל שבעים - מותר לך, מיכה, לעבוד קצת פחות קשה!

מה יש? שמישהו אחר יסחוב את חבילות העיתונים הכבדות...

כי, לידיעתך, מותר לך פחות להזיע וקצת יותר לנוח!

ולסיום ברכתך, דע לך כי יש כאן חברים שאכפת להם ממך, ובכלל, לך יש עוד אמא דואגת (עד מאה ועשרים) שיודעת שלא נשכח אותך!

אז יום הולדת עגול ושמח, בריאות טובה וקצת נחת מכל היש שנאסף סביבך.

דורון רות

מילים אחרונות למיכה מרגלית

מיכה היה בחור מאוד סקרן,
בכל דבר שמסביבו הוא מצא עניין,
היה אחראי בספורט על ציוד השחקנים,
גם על חלוקת הדואר והעיתונים.

היה מעורה בקיבוץ בחיי החברה,
ידע תמיד כל דבר מה שקרה,
היה לו פגם שהוא לא שמע,
אך תמיד ידע מה היה ומה נשמע.

הוא נולד וחי בקיבוץ 86 שנה,
וכל חייו עברו עם המון אמונה,
הוא נרדם אל תוך עולם הדממה,
הקיבוץ ליווה את מיכה בדרכו האחרונה.

רפי הלמר

מר כדורסל

צביקה נעים וחגי מאירי, שני חיילי נח"ל חברי גרעין "גולן", נשענו על שער הכניסה להיאחזות הנח"ל על גבול מצרים והביטו בעניין אל עבר הדיונות הזהובות.
שם, הרחק במורד הדרך החולית, נראתה דמות מטושטשת העושה דרכה אל ההיאחזות, והשניים תהו מי לעזאזל יטרח להגיע למקום הכי שכוח-אל בעולם, ועוד ברגל.
"אתה יודע כמו מי הוא נראה?", אמר לפתע חגי, "כמו מיכה!",
ושניהם פרצו בצחוק מתגלגל שהלך ודעך ככל שקרבה הדמות והתבהרה.
"אתה יודע", נאנח צביקה, "אני חושב שזה באמת מיכה..."
ומיכה מרגלית אכן הגיע וחיבק אותם בהתרגשות וסיפר שבדיוק היה בניר יצחק והחליט שמאחר שזה ממש קרוב (כלומר רק איזה עשרים ק"מ הליכה) הוא יקפוץ להגיד שלום.

מיכה מרגלית.

האיש שהכיר כל מקום במדינת ישראל. סליחה, תיקון : האיש שהכיר כל מקום שיש בו מגרש כדורסל במדינת ישראל.

ולא חשוב איפה ומתי, בעידן שהקדים את הווייז, מיכה תמיד ידע כיצד לנווט אל המגרש. קיץ או חורף, גשם או ערפל, הוא הכיר את הדרך אל המגרשים טוב יותר ממה שגששים בדואים מכירים את דרך המערכת.

"מכאן, מכאן, מכאן", הוא היה מסביר לנהג בתנועות ידיים נרגשות בתוך הרכב. ולא חשוב לאן. עין חרוז, מעוז חיים, כרם בן זימרה ואפילו מסדה. הבן אדם פשוט הכיר כל חור. ולזה הייתה רק סיבה אחת : הוא פשוט אהב כדורסל.

בשער הגולן הרי תמיד נהגו לומר, שאם רוצים שמשוהו מסוים יקרה, חייבים שיהיה "משוגע לדבר". ובכן, בכל מה שקשור לכדורסל היה לנו את המשוגע הגדול מכולם. הרבה אגדות כדורסל היו בשער הגולן, פעם בזמנים ההם, והיה גם הרבה כדורסל. הייתה קבוצה בליגה הארצית, וקבוצה בליגה ג' בשביל הזקנים (שהקפידו לא לעלות ליגה בטעות, כדי לא לנסוע רחוק), וקבוצות נוער וילדים בכל שנתון, מהקט-סל ועד הנוער. ומי יודע אם כל זה היה מחזיק לאורך זמן בלי מיכה.

אני כנראה לא זקן מספיק כדי לזכור מתי הוא התחיל, אבל בהחלט זוכר את עצמי בתור ילד עובר ליד מגרש הכדורסל, רואה את שולחן המזכירות מוצב במקומו, וגם לוח התוצאות הצהוב, את המגרש שטוף ואת עמודי השלושים שניות מוצבים במקומם, מרגיש את ההתרגשות הזאת בבטן, ויודע - היום יש משחק!

ומיכה היה עושה הכול : מכין את המגרש, מביא את הגופיות, יושב על שעון השלושים שניות או רושם את הטופס. וגם רושם את המכונניות למשחקי החוץ, תולה על לוח המודעות את המודעה המבשרת על משחק של "הפועל שער הגולן" (כאילו מדובר בעוד משחק בגביע אירופה), ובעצם מה לא.

הוא אפילו פיתח סוג של תוכנית עידוד להצטיינות בכדורסל שנעשתה בשיתוף עם "ידיעות אחרונות". כלומר, בתוקף תפקידו כמחלק העיתונים של הקיבוץ הוא נהג להעביר לשחקנים מסר שלא השתמע לשתי פנים : במקרה של הפסד, הייתה יכול לחכות זמן רב בתור לעיתון מבלי שהוא יבחין בך. לעומת זאת, ניצחון או משחק יוצא דופן היה מזכה אותך בכבוד של קבלת העיתון הישר לשולחן בחדר האוכל.

מיכה עצמו סבל מלא מעט מוגבלויות. "הייתה לו מחלה כשהיה קטן", נהגו לומר לנו המטפלות בדרכן החינוכית כל כך.

הוא לא שמע, אך הבין בעזרת קריאת שפתיים (אם כי חייבים לציין שהוא הבין באופן כל כך טוב, עד שתמיד חיכינו ליום שבו יגיד "חברה, עבדתי עליכם. שמעתי כל מה שאמרתם עליי". והיום הזה מעולם לא הגיע).

בהתאם לכך הוא סבל מדיבור משובש מאוד, וכמעט בלתי מובן למי שלא הכיר אותו, מה שהפך את כל העניין לכמעט שפת סתרים של חברי שער הגולן. כל זה לא הפריע לו להכיר היטב את כל עולם הכדורסל בארץ.

פעם אחת, אי אז בשנות השמונים, התקיים טורניר בין-לאומי ב"בית בנדל". האולם כבר היה

מלא, כאשר נבחרת ישראל ובראשה צביקה שרף הגדול עלתה למגרש. מיכה הנרגש מיהר לעברו, ואנחנו ביצע כבר התחלנו להתכווץ מגודל הפדיחה שעמדה להתרחש. לתדהמת כולם, פרש צביקה שרף את ידיו, קרא בשמחה: "מיכה!" והשניים התחבקו בחום. עד היום עוד לא ממש התאוששנו...

בהיכל הכדורסל הנצחי, הזה שלמעלה בשמיים, מתקבצים להם כל גדולי הכדורסל הישראלי לדורותיו: שחקנים, מאמנים ושופטים, ומן הסתם שמור מקום גם לאנשי המזכירות הגדולים של כל הזמנים.

אז אם תזדמנו לשם בעתיד, תוכלו לזהות דמות מוכרת, חובשת כובע כחול ומשקפיים עבים, רכונה מעל שולחן המזכירות, ועסוקה לנצח בדבר הכי נפלא בעולם - כדורסל. אה, כן, ואל תשכחו למסור לאלוהים, שאם הוא יהיה מספיק טוב, אולי הוא אפילו יקבל את העיתון ישר עד לשולחן.

בני ברקני

מיכה מרגלית - תולדות חייו

מיכה נולד פג ב-1934.21.6 בבית חולים עין גדי בתל-אביב, להוריו משה ושרה מרגלית. בבית החולים שהה חודשים לפחות עם מטפלת צמודה, הוא גדל עם קבוצת הפעוטים ב"עין הקורא". מיכה אובחן ככבד שמיעה בגיל שנה. מגיל 3 היה אצל משפחה אומנת בירושלים, ובא לחופשות בקיבוץ ושהה במסגרת קבוצת "לפיד". הוא הכיר ילדים וחברים נוספים בקיבוץ.

מיכה למד בירושלים בבית ספר לחירשים, וגר עם נערים ונערות מבית ספרו.

בזמן שהותו בירושלים ביקרו אותו חברי קיבוץ וילדים מקבוצתו.

מיכה הצטרף לילדי הקיבוץ שפוגו לחיפה בזמן מלחמת השחרור. שם לימדו אותו מורות החינוך המיוחד, לאה כהן וניצה היימן.

אח"כ למד נגרות בבית ספר "עמל" בחיפה. בגיל 18 השתלם בנגרות בירושלים ובבית ספר "אורט" בתל-אביב. במשך השנים טופל מיכה עקב חירשותו במכון אודיולוגי בחיפה ובתל אביב, והיה חבר באגודת החירשים וכבדי שמיעה משנת 1958.

מיכה התקבל לחברות בקיבוץ שער הגולן בשנת 1955.

הוא היה סקרן מאוד והיה מעורה בנעשה בקיבוץ, במפלגה ובמדינה. היה פעיל באגודות הספורט בעמק הירדן ובשער הגולן בפרט, בה שימש מנהל קבוצת הבוגרים בכדורסל וקבוצת הקט-סל של הילדים והנערים.

מיכה עבד בנגריה שנים רבות. בנוסף היה אחראי על חלוקת הדואר והעיתונים, היה פעיל בוועדה פוליטית, בוועדת תרבות, ועזר בהקמת במות לחגים והיה אחראי על תליית הדגלים באחד במאי וביום העצמאות.

מיכה אהב לקרוא עיתונים, לאסוף בולים והתעניין בידיעת הארץ. הוא נהג להתייצב פעם בשבוע בבית הקיבוץ הארצי בתל-אביב וללחוץ את ידי האנשים ה"חשובים" בעיניו. כמו כן ביקר במרבית קיבוצי השומר הצעיר בארץ, וידע את כל החידושים בכל קיבוץ. בשנת 1998, נפגע מיכה קשה ע"י פגיעת משאית. בעקבות התאונה נקטעה רגלו. לאחר שיקום בבית חולים "בני ציון" בחיפה חזר לשגרת חייו בקיבוץ. דירתו הותאמה לצרכיו המיוחדים. לפני ששרה, אמו של מיכה, הלכה לעולמה, היא ביקשה מזיוה שילה ודורון רות שידאגו למיכה אחרי מותה, ואכן זיוה ודורון קיימו את צוואת האם וטיפלו במיכה במסירות רבה. בשנים האחרונות השתלב מיכה בפעילות בתעסוקה המוגנת בקיבוץ, "רב-חן", 3-4 ימים בשבוע, ויומיים ב"מרכז היום" של עמותת "המייסים" בעמק הירדן. רושאן, המטפל המסור מסרילנקה, ליווה את מיכה מנובמבר 2015 עד מרץ 2020, כאשר מיכה עבר לחיות ב"בית הדר" עקב מצב בריאותו. שם טופל במסירות עד יומו האחרון. יהי זכרו ברוך!

צוות הארכיון

לזכר מיכה מרגלית

לא ידעתי מה היו חיידך,
אבל תהיתי לא אחת -
ועצב החריגות
נחתה עליי עם הסתלקותך.
ורציתי לכתוב שירים
גם למי שכבר אין לו הורים,
גם למי שאין ילדים
שידברו אחריו.
היית שם תמיד -
אורים ותומים שאיש לא
נדרש להם,
נכון לקריאה,
נמצא,
כמו מגדל המים
כמו השער
כמו יום שישי.

היית ילד של מישהו -
זה מכמיר לב לחשוב על כך -
אני זוכרת היטב את אמך,
בחצר הקיבוץ כולם הכירו את כולם -
אבל מה באמת ידענו,
ומה ניסינו לדעת
על מסתרי נפשך -
האם התאהבת פעם?
האם ידעת אישה?
ההיו לך חברים כלבבך?
האם דימית אי פעם חיים במקום אחר -
מה רצית להיות?

כשהתרגזת רעדו השולחנות,
אולי זה כך כשהנפש כל כך רוצה לדבר
ואין לה מוצא -
(כמו שריקתו של האילם אל האל
שקיבלה כתפילה).

כשלמדתי חינוך לקויי שמיעה
הופתעתי שידעת על זה
עיניך אורו בכל פעם שהבחנת בי,
ניסית לגלגל אתי שיחה
בשפתך המדלגת -
והתאמצתי לפענח,

סליחה שלפעמים אמרתי פשוט "כן"
בלי להקשיב.

סיגל אשל

2/6/20

נוכחים: אילן אופיר, שאול גור, עובד גולני, יאיר תורגימן, צור אלון, ענת לשם, איל גרונר, רמי יעקב, דני ברייר, אילן אשל, שלמה חורפי, אורלי פיצוטו, משה דיין.

חסרים: תמיר מייזלס, דגן פלד.

מוזמנים: מוטי אליאסי, אביגדור אופיר, אלון עיברי,

1. אישור פרוטוקול - 12.5.2020

הפרוטוקול אושר.

2. עדכון

לנוכח משבר הקורונה ותוצאות 2019 הוחלט בהנהלה המצומצמת לערוך עדכון לתוכנית 2020. בישיבה הבאה יוצג העדכון.

3. ענף הרפת

(מוזמנים אלון עיברי, מרכז הענף, ואביגדור אופיר, יועץ מקצועי)
לנוכח תוצאות הרפת בשנת 2019 ולבקשת חברי ההנהלה מוצג דו"ח מצב של הענף לאחר רבעון ראשון לשנת 2020.
אלון ואביגדור מציגים שיפור משמעותי במדדים מקצועיים הנמשכים ברצף כבר מקיץ 2019 לתוך הרבעון השני של 2020. שיפור זה בא לידי ביטוי גם בתוצאות כלכליות ברבעון הראשון ומראות שיפור משמעותי בשורת הרווח.

החלטה: א. שמירה על מעקב צמוד לנעשה בענף הרפת, הן בצד המקצועי והן הכלכלי;
ב. בדיקה של המשך השקעות ברפת, הקמת סככה נוספת ובטכנולוגיה חוסכת כוח אדם, בשנת 2021 בהתאם למגמת השיפור;

4. סיכום 2019

חברים התייחסו לענפים שונים הדורשים בדיקה מעמיקה.
החלטה: דיון על ענפי הרכב והמזון בהנהלה בהמשך השנה וכן פירוט של ענפים נוספים.

5. דיווח סולארי

א. נחתם הסכם להקמת קירוי במגרש הכדורסל ע"י דוראל;
ב. מתקדמים בהקמת מתקן נוסף ברפת והקמת המתקן הגדול במפעל, ממתנינים לאישור חח"י ובמקביל נעשה תאום של דוראל עם הקבלן בשטח.

רשם: אילן אופיר

אישור הפרוטוקול: שאול גור

12/6/20

נוכחים: אילן אופיר, שאול גור, עובד גולני, יאיר תורגימן, תמיר מייזלס, צור אלון, דגן פלד, ענת לשם, איל גרונו, רמי יעקב, דני ברייר, אילן אשל, שלמה חורפי, אורלי פיצוטו, משה דיין. מוזמנים: מוטי אליאסי, שלמה אזרזר, הלל צרי, בן רימר, יזהר תורן, דורון רות, קובי קוגיה, מילה לוין, איל מורן, אלון עיברי, עמרי עיברי, איילת בזק

1. אישור פרוטוקול - 7.4.2020

הפרוטוקול אושר.

2. הצגת סיכום 2019

מוטי מציג את הסיכום הכלכלי של הענפים השונים בעסק ובקהילה, הכנסות והוצאות הקהילה וסיכום כלכלי מאוחד של קיבוץ שער הגולן כולל שכ"ד דירה מ"גולן". הערות שעלו במהלך הדיון התייחסו לצורך בבדיקה מעמיקה של ענף הרפת, רכב ובריכת השחייה. כמו כן יש לבדוק את הגורמים לירידה המשמעותית בשכר חברים בקיבוץ. החלטה: לקיים דיון בתוצאות 2019. להציג את ענף הרפת והרכב בהנהלה הכלכלית במסגרת הדיונים השוטפים בהנהלה.

3. פתיחת ענף התיירות

בקשת הענף לפתוח ב 21/5/2020 וב-28/5/2020 לתקופת הרצה. עם כמות מוגבלת של חדרים למכירה. ימים אלה חשובים כתקופת הרצה ובחינה של משמעות העמידה בתו הסגול של התיירות. בדיון הועלתה הצעה לפתיחת האתר רק אחרי חג השבועות מתוך חשש מ"כניסת" הקורונה לשטח הקיבוץ. החלטה: לאחר הצבעה ברוב של 8 נגד 6 הוחלט לפתוח את האתר ב 21/5 וב 28/5 לסוף שבוע בלבד עם הגבלה של מס' החדרים למכירה בתאריכים אלה.

4. חלוקת בונוס המשך דיון

בישיבת ההנהלה מ 7/4/2020 הוחלט לדחות את חלוקת הבונוס עד להתבהרות מצב שוק ההון. לאור המצב, המלצת המזכירות המצומצמת לחלק את הבונוס באופן מידי כפי שהיה נהוג עד היום. החלטה: התקבלה ההמלצה פה אחד.

5. בקשה לאישור ביצוע להשקעות נוספות לפי דף מצורף.

החלטה: התקבלה בקשה להקדמת השקעות נוספות.

6. בקשה לקבלת אישור עקרוני להקמת מתקן סולארי נוסף

על גג הרפת של KW 200.

החלטה: ניתן להתקדם בתכנון, מודל כלכלי יוצג להנהלה לקבלת אישור להקמה בפועל.

7. דיווח על תהליך סולארי קרקעי

בתענכים ממתנינים להתכנסות ועדה מחוזית לתכנון ובנייה לקבלת אישור למיקום המתקן. בריכות הדגים - תכנון המתקן בעצירה עקב התנגדות עקרונית של ראש המועצה למתקנים אלה בעמק הירדן.

רשם: אילן אופיר

אישור הפרוטוקול: שאול גור

נר זכרון

7.6.2020	ט"ו בסיון תש"ף	מרגלית מיכה
3.6.2010	כ"א בסיון תש"ע	נצר בתיה
7.6.1970	י"ג בסיון תשל"ט	דיו-אור חנינא
10.6.1985	כ"א בסיון תשמ"ה	ברגל חיים
10.6.2007	כ"ד בסיון תשס"ז	גורי בלה
14.6.1994	ח' בתמוז תשנ"ד	גולני רות
15.6.1970	י"א בסיון תשל"ל	כצנלסון דבורה
19.6.1994	י' בתמוז תשנ"ד	ראובני פלי
20.6.2009	ד' בתמוז תשס"ט	לביא אלי
24.6.1996	ז' בתמוז תשנ"ו	תורן יובל
25.6.1976	כ"ז בסיון תשל"ז	ניול אברהם
26.6.1946	כ"ז בסיון תש"ו	קולב צבי
30.6.1991	י"ח בתמוז תשנ"א	רוגל עינב
30.6.2011	כ"ח בסיון תשע"א	וימורקוב ויטלי

25/5/2020

מוזמנים: אריה שטראוס / יועץ פנסיוני, ועדת פנסיה

דו"ח פנסיוני ליום 31/12/2019

אריה שטראוס מציג את הדו"ח הפנסיוני לשנת 2019 ע"פ המצגת שהופצה לחברים. אריה סקר את הנחיות העבודה הקיימות בשער הגולן. דו"ח הפנסיה השנה משקף קיטון בחוב האקטוארי כמו כן ציין אריה את החשיבות בהחתמת החברים על יפוי כוח לשימוש במסלקה הפנסיונית. אריה ציין לשבח את התנהלות ועדת הפנסיה בניהול תיק הפנסיה בקיבוץ ואת הסדר הקיים בדוחות ובעבודה השוטפת עם חברת סט-פוינט. לשאלת חברים לעניין המלצותיו לפעילות ועדת פנסיה לשנת 2020 מציע אריה את הדברים הבאים:

- 1.1 להמשיך את התנהלות הועדה במתכונת של השנים האחרונות היות והפעילות הקיימת בין הקיבוץ לסט פוינט עובדת בצורה מסודרת מאד ויעילה.
  - 1.2 להמשיך ולהוציא חברים המגיעים לגיל פרישה ע"פ הקיים בשנים האחרונות
  - 1.3 משיכת עודפי קרן מילואים שמעבר ל-10% להעביר כספים אלה לקרן הנאמנות לזכויות סוציאליות של החברים.
- לנושא עיתוי משיכת כספי העודפים בקרן המילואים, הקיבוץ יפעל בהתאם לנהוג בשנים האחרונות. מועד הביצוע בפועל לאחר פרסום מאזן קרן המילואים לשנת 2019.

רשם: רמי יעקב, מזכיר

4/6/2020

1. קבלה לחברות

הלל הלוי ורמי יעקב הציגו את שלושת המשפחות המיועדות לחברות

- אילת ומאור זוהר - קבלה לחברות
- איילה ועידן שייק - קבלה לחברות
- גל ועמית הלוי - קבלה לחברות

הוצגו תהליך הקליטה שנעשה עם המשפחות והמלצת ועדת קליטה והמזכירות הרחבה להעביר את בחירת המשפחות לקלפי.

הקבלה לחברות מחייבת רוב של 2/3 מקולות המצביעים.

2. קבלה למועמדות

הלל הציג את תהליך המיון והקליטה של **שירן וישי מוריה** לקראת העברת מועמדותם להצבעה בקלפי. הבחירה בקלפי למועמדות אינה מחייבת רוב שמעבר לרוב רגיל.

3. הארכת קדנציה של ענת לשם כגזברית

ענת סיימה קדנציה ראשונה בתפקיד ב-2/2020 ואנו שמחים שהיא נאותה להמשיך לקדנציה של 4 שנים נוספות. אילן אופיר ורמי ציינו את שביעות רצונם מהעבודה שענת עושה וממליצים בחום על בחירתה לקדנציה נוספת.

רשם : רמי יעקב, מזכיר

תוצאות ההצבעה בקלפי

9-11.6.20

הצביעו 203 חברים, 70.3% מבעלי זכות ההצבעה

קבלה לחברות

בעד 156 נגד 39	- איילה ועידן שייק
בעד 171 נגד 29	- אילת ומאור זוהר
בעד 161 נגד 37	- גל ועמית הלוי

ברכות למשפחות שייק, זוהר והלוי עם קבלתם לחברות!

קבלה למועמדות

שירן וישי מוריה - בעד 153 נגד 39

למשפחת מוריה ברכות עם קבלתכם למועמדות!

הארכת קדנציה של ענת כגזברית

בעד 187

נגד 10

לענת בהצלחה בקדנציה הנוספת!

פתיחת תאגיד עסקים חדש לקיבוץ

בעד 151

נגד 31

אושרה פתיחת תאגיד עסקים חדש לקיבוץ.

11/6/2020

מוזמנים: ניר ברעם, עורכי דין משרד שלמה כהן

הצעה להסדרי קליטה במודל השיזורי ומסמך עיגון זכויות לקראת העברה להצבעה בקלפי.

ניר ברעם, היועץ הארגוני של הקיבוץ למודל השיזורי, הציג את המודל השיזורי על כל מרכיביו לפני העברה להצבעה בקלפי.

בדיון שהתפתח העלו חברים שאלות וסוגיות לדיון.

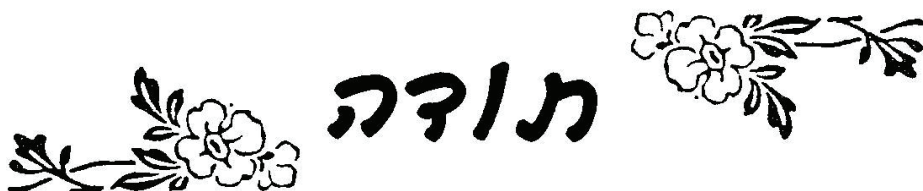
בשיחה השיבו על הנושאים שעלו: רמי יעקב, ניר ברעם, עורך דין עומר כהן ועורך דין רותם ליכטנשטיין.

בהמשך הציג עומר כהן את מסמך עיגון הזכויות (יום הקובע) הדן בזכויות החברים הוותיקים וענה לשאלות החברים שעלו בשיחת הקיבוץ.

השיחה התקיימה באגף הקטן בחדר האוכל וצולמה בוידאו אשר ישודר לחברים בהמשך השבוע.

בתום השיחה הוחלט להעביר את ההצבעה על המודל לקלפי הקרוב שיתקיים ביום שלישי 16/6/20 עד יום חמישי 18/6/20.

רשם: רמי יעקב, מזכיר

לכרמית צמח,

כרמית,

אני מבקשת להודות לך על היחס, הסבלנות, מאור-הפנים והעזרה שהענקת לי, כשבאתי לבקשך שתעזרי לי בענייני "סלקום".

תודה! תודה! תודה!

רותי אשל

לזכרו של דוד נוימן ז"ל

רבקה הלמר

כשהתחלתי את עבודתי עם דוד לא הכרתי את האיש, גם דוד לא הכיר אותי. איני מתכוונת שלא הכיר את שמי, אלא לא הכרנו כאנשים באותו קיבוץ.

כאדם שחי לבדו זמן רב לדוד היה קשה לקבל עזרה. דוד רצה לשמור על עצמאותו. לאט לאט הכרנו, הערכתני מאוד את דוד על עצמאותו, על המלחמה שניהל להיות עצמאי על אף הרעד בידים והקושי בהליכה. עוד לפני שהכרתיו, ראיתיו תמיד הולך ברגל - עושה את כל המרחק מביתו לעבודה, מביתו לחדר אוכל, מביתו למכבסה עם צרור כביסה - בכל מזג אוויר, לא ביקש לעצמו הנחות. בעיני הוא מסמל סוג של גיבור.

אזכור את דוד כעקשן במובן הטוב של המילה. אזכור את דוד שגוזר כל יום את התשבץ של עיתון ידיעות אחרונות ומוסר לנו את התשבץ שנביא למשרד הבנות.

אזכור את הרצון ללכת ללא הליכון או מקל, עד ששיווי המשקל נחלש ולא היתה ברירה. דוד, אתה שמשחר ילדותך היית אחר - ובכל זאת אחד מהחבר'ה, שעל אף הקושי אתה אחד מהקבוצה, וזו גדולתך. בזכות ההתעקשות שלך היית שיד לכיתה, אחר כך למקום עבודה בבנות וכמובן לקיבוץ. אפשר להוריד את הכובע בפני משפחתך. ו"שפז" לצוות הבנות. יהי זכרך ברוך!

בבית הקברות

דוממות המצבות,
שקטו חיים, תחתן נדמו.
מתלחשות רוחות
על סערות שגעשו ותמו.
נעים פרחים
בדומיה ועצב.
המית גלים
עונה להם בקצב
זרימה שאין לה סוף,
ואין בה חדלון.
נושק הגל לחוף,
שירו לעד ירון.
דוממות המצבות.
שקטו חיים, תחתן נדמו.
מירה שפלן, קב' כינרת

קטעים מהמטעים - ימי ראשית הקיץ

בן רימר

קיץ במטעים

העונה שאני תמיד הכי מלא הערכה לעצי האבוקדו שלנו, שעומדים חודשים ארוכים תחת השמש ובטמפרטורות של 35 פלוס באופן קבוע, ועוד מצליחים לתת לנו טונות של פרי. אם חושבים על מוצאו הסובטרופי והאקלים הנוח של עץ האבוקדו מול התנאים שאיתם הוא מתמודד בעמק הירדן - זה בהחלט מעורר כבוד.

אבל חקלאים יודעים שהקיץ הוא בדרך כלל פחות מסוכן מהאביב, עונת מעבר, ולפני מספר שבועות קיבלנו תזכורת איומה לכך.

השרב הכבד, שפקד אותנו באמצע מאי, היה קיצוני בעוצמתו ומשכו. אירוע של פעם בדור, והוא גם פגש את המטעים בתקופה קריטית של התקבעות החנטים, וגרם לנזקים בחלק מן החלקות.

בהכנה לאירוע חריג כזה יש מספר אסכולות: מגדל אחד יחליט שהוא יוצא מגדרו ופותח מים במשך ימים רצופים, פותח שמשיה מעל כל עץ ומחלק להם קרטיבים כדי לצנן אותם. לעומת זאת, כששאלתי מגדל אחר (שאי אפשר להגיד עליו שהוא מגדל גרוע) מה הוא מתכנן לעשות בשרב, הוא פשוט ענה לי "מה זאת אומרת? אני אלך הביתה למזגן".

ככלל, הקיץ עצמו אמנם חם, אבל מזג האוויר בו יחסית יציב, והפרי כבר גדול ולא ינשור יותר. בשרב שעבר עלינו קיבלנו לא רק טמפרטורות גבוהות במיוחד של 44 מעלות ויותר במשך ימים, אלא גם לחות יחסית נמוכה מאוד, בשילוב עם רוח לוחטת, בשלב קריטי בהתפתחות הפרי - שילוב הרסני לאבוקדו.

כיום, על אף ההקדמה האפוקליפטית, מספר שבועות לאחר האירוע, אפשר לומר ששרדנו אותו בהצלחה. לא בלי נזק, אבל גם לא חמור מדי.

חלק מהמטעים הוותיקים כבר יודעים להתמודד עם חום, והעלווה העשירה שלהם הגנה עליהם. ביצענו השקיות בצורה חכמה, גם בלילות (שהיו חמים מאוד), ובסך הכל הנזקים לא היו גדולים כמו שחששנו. הייתה נשירת חנטים ואובדן פרי, אך לא בכמויות גדולות, וגם הנזק לנטיעות הצעירות הסתכם בעיקר בעלים שרופים. עצים בודדים אמנם מתו, ואותם נחליף. הנזק שכן היה הוא קצר טווח, והעצים כבר מתחדשים ומלבלבים.

לתמרים, אגב, שלום. להם זה בכלל לא הזיו, להיפך. הם לא הבינו על מה אנחנו מתלוננים - חם ויבש להם והם משגשים.

אירועי קיצון של מזג אוויר הולכים ונעשים תכופים ואלימים יותר, ומהווים אתגר שאנחנו חייבים לתת עליו את הדעת, אם ברצוננו להמשיך להיות חקלאים.

שרבים, פרצי סערות אלימים, מכות גשם אדירות בזמן קצר - טעימה ממה שעבר עלינו בתקופה האחרונה.

אז מה חוץ מזה?

באבוקדו אנחנו משקיעים הרבה מאמץ בטיפול בנטיעות הצעירות, "בית התינוקות" של המטע, חינוך מגיל צעיר. הלבנה נגד מכות שמש, הדברת נמלים מקננות בבתי השורשים, טיפול בעשביה, תמיכות לעצים, קיטומים קלים כדי לבנות נכון את ה ועוד. גם במטעים הבוגרים יותר אנחנו עובדים הרבה ברמת העץ, גיזום "חזירים" וענפי מים, סילוק ענפים מוכי שמש, גיזום ענפים מיותרים, כמעט דריכה על צפע ועוד. בנוסף, מתבצעת העבודה השוטפת של בדיקות השקיה, טיפול בהרכבות ועוד. בקרוב נבצע הערכת יכול לעונה הקרובה. אין לנו, או לאף אחד, מושג עדיין איך תיראה העונה הקרובה מבחינת מחירים, שיושפעו מן הסתם גם ממשבר הקורונה. בסתיו יינטעו עוד כ-50 דונמים נוספים, ובכך נשלים את נטיעות 2020, כ-110 דונם בסך הכול.

בתמרים - העונה בעיצומה.

בזן הבראהי סיימנו לקשור את האשכולות ולמעשה נותר רק הגדיד באזור סוף אוגוסט. דילול המגיהול מתקדם, ונראה שאנחנו הולכים לעונת יכול טובה. הרבה מאמץ מושקע בהעלאת איכות הפרי ונקווה לתוצאות טובות גם בהיבט הזה. העונה שעברה הייתה מתעתעת: מצד אחד יכול נמוך עקב בעיית חנטה, אך מצד שני איכות וגודל פרי שהיו מעולים. השנה, כאמור, החנטה נראית טוב מאוד, ונקווה לאיכות פרי דומה. לפני מספר שבועות נעקרו מטעי האמרי - מאחורי הרפת והמטע במובלעת בדוור. על מטע החיאני לשעבר יינטע בסתיו מטע אבוקדו, ובקיץ 2021, לאחר גדיד 2020, ייעקר גם שטח המגיהול הבוגר של שער הגולן. בכך תושלם עוד "פעימה" בצמצום ענף התמרים בשער הגולן לקראת סגירתו. למעשה בקיץ 2021 נישאר עם 93 דונם מגיהול בשותפות תל קציר, ו-10 דונם בראהי.

מלבדי, צוות המטעים מונה כיום את רון לוריא (איש ההשקיה), שי אידלמן (מבית קשת, בענף מ-2008), ישי מוריה (איש ההרכבות שלנו) וגיא אלסטר (אחראי מיכון ואחזקה).

איתנו ארבעה תאילנדים קבועים, שעובדים לאורך השנה בעיקר בענף התמרים: גירוואט, צ'וק, נג וטאו. להתראות בטור הבא

בתמונה: עוד נשאר קצת פרי על העצים!

ושׁוב נרצחות נשים בידי בני זוגן בהווה או בעבר

הזכות לחיות / סוואד אלצבאח

תרגום מערבית: לאה גלזמן

אָבוי לְנָשִׁים מְפָנֵי הַגְּבָרִים הַנּוֹהֲגִים בְּהֶן בְּדָרָךְ עָרִיצִים
וְהֵם חוֹשְׁקִים בְּהֶן בְּתוֹר מְכָשִׁיר בְּדוֹר וְכָלִי לְהַנְאָה
בְּתוֹר מְאֻרְרִים בְּקִיץ
וְתַנּוּרֵי חֲמוּם בְּחֹרֶף,
בְּתוֹר בְּנוֹת צֶאֱן הַמְּמַלִּיטוֹת לָהֶם צֶאֱצָאִים
בְּדִי לְהַשְׁבִּיעַ אֶת תְּשׁוּקַת הַהֶשְׁרָדוֹת,
כְּמוֹ מְרִינּוֹטוֹת הַמּוֹנְעוֹת מִכַּח אֲנוֹכִיּוֹתָם שֶׁל הַגְּבָרִים
כְּכֹל אֲשֶׁר תַּחֲשׁוֹק תִּאֲוֹתָם,
וְנִכְנְעוֹת הֵן לְגֵבֶר הָאֵלוֹהַ כְּמוֹ הִיָּה רַבּוֹן הַרְקִיעִים
כֹּל עוֹד הוּא מְסַפֵּק לָהֶן מִזוֹן וְכִסּוּת וְעֲדִיִּים.
לא עוד! שׁוֹב לֹא נִשְׁפִּיל עֲצָמֵנוּ, לֹא נִתְבַּזֶּה,
בְּנַחֲשׁוֹת נִדְבֵק בְּמָרִי וְנִמְחָה.
תָּם וְחֶלֶף עֵידֶן הַהֶרְמוֹנוֹת וּבִאָּה עֵת הַגְּאָנָה,
הֵן גְּדוּלְתָנוּ הִיא בְּזָכוֹת לַחַיּוֹת, וְלִכְלָנוּ הִיא שְׁנָה.

סוואד אלצבאח היא משוררת כווייתית נודעת, ממובילות המאבק למען זכויות האדם בעולם הערבי, ובמרכזו המאבק לשחרור האישה הערבית וקידומה. השיר במקורו הערבי נכתב בחריזה ובמקצב מלכד, המשווים לו נימה של להט ונחרצות. לאחרונה הזדעזענו בשל רצף של מקרי רצח נשים בידי בני זוגן (מחצית מהם יהודים), בצירוף מקרים מוזר, תוך חיסול ניירות ישנים במשרד המערכת, מצאתי את השיר הזה, והוא נראה לי מתאים ללא הבדל דת וגזע. הוא פורסם בישראל לפני... שנים, כשעלה מספר הנשים הערביות שנרצחו בשל "כבוד המשפחה". כותרת העמוד בעלון שלנו אז היתה "עד עכשיו נרצחו השנה 12 נשים בידי בני זוגן". ועוד צירוף מקרים: בשעה שניקדתי את השיר - סיפרו בחדשות על עוד צעירה שבני משפחתה התעללו בה ופצעו אותה קשות בשל "פגיעה בכבוד המשפחה", ומיד אח"כ על נסיון רצח נוסף של אישה בידי בעלה. ההודעה האחרונה היתה שעד כה נרצחו מתחילת השנה 12 נשים, 3 מהן מאז התחלתי לכתוב מאמר זה. עד מתי?!

ימים מעטים אחרי כתיבת דברים אלה נודע לי שב-17.6.20 עומד להתקיים דיון **בבקשתו של גלעד שמן לשחרור מוקדם מבית הכלא**.

למי שלא זוכר - גלעד רצח לא רק את עינב. כשהיה חייל בצנחנים הועמד גלעד לדין בבית המשפט הצבאי של פיקוד מרכז. הוא נאשם שהרג נערה בת 16 בעזה בזמן שתלתה כביסה על

גג ביתה. בית המשפט הצבאי הרשיע את גלעד שמן בגרימת מוות ברשלנות. לאחר ערעור זוכה מהאשמה מחמת הספק. הזיכוי, כך על פי החלטת השופטים, נבע בעיקר בגלל מחדלי חוקי מצ"ח. ועוד "פרט קטן": אחרי שנשפט למאסר על רצח עינב רוגל, בהיותו אסיר יצא וניסה לפגוע באם בנו. (עוד אבסורד: לרוצח מותר להביא ילד לעולם. פרט ליגאל עמיר שהערים על המערכת).

ועכשיו הוא ייצא לחופשי כדי לפגוע בעוד מישהי?! איך ומי יגן על הנשים המפחדות מפניו וחוששות שינסה לפגוע בהן?

כבר זמן רב שאני תוהה: למה נשים צריכות להיסגר - במקלט לנשים מוכות, או בביתן מפחד שהבעל / בעל לשעבר / בן זוג / בן זוג לשעבר, שכבר ברור וידוע שהוא אליים ומתכוון לרצוח אכן יגיע אליהן ויבצע את זממו. למה לא סוגרים את הגברים האלימים האלה במקלט לגברים מכים, במעצר, בכלא?! והכוונה שלי היא לסגירה ממשית ולא "מעצר בית" ו"הרחקה" שאין להם שיניים.

כרמלה

נתבקשנו להודיע

לסדרה תיעודית חדשה לתאגיד השידור "כאן" 11, העוסקת בהקראת יומני ילדות ונעורים על במה, אנו מחפשים את אלה ששמרו את יומני העבר שלהם ובהם התייחסות לאחד מהנושאים הבאים:

- תיאורים או חוויות אישיות העוסקות בקליטה בקיבוץ או היעדר קליטה
- חוויות מעניינות מילדות ונעורים בקיבוץ
- תחושות של שייכות/היעדר שייכות לקהילה או בני המשק בקיבוץ
- אינטגרציה
- עיסוק בעדתיות או דת בין כתלי הקיבוץ (נניח: המזרחיות היחידה/ה בקיבוץ, הדת/ה היחידה/ה בקיבוץ וכד')
- עיסוק בפריפריה מול מרכז
- עיסוק בדימוי עצמי
- סודות מן העבר
- חוויות מבית הספר.

מי שמתעניין/ת וברשותו יומן שכזה, מתבקש/ת לשלוח לנו 3-4 קטעים מתוכו ולפנות למייל: yomanim2020@gmail.com. יש להשאיר שם וטלפון בכדי שנוכל ליצור קשר.

תודה רבה,
צוות התכנית

הפעם בפינת הפירגון - טאפו ענק לפסיפסרים!

נורית קצירי

ומעשה שהיה כך היה.

בשנה האחרונה רוב הבנינים של ענפי השירות, ולא רק הם, התחדשו עם שלט פסיפס התלוי על הקיר ומודיע: מבנה זה שייך לענף ה... כל כך התלהבתי מהשלטים שבא לי גם. פניתי לצוות הפסיפסרים - **מילה לוי ורפי הלמר**, בררתי עלות, זמן ביצוע ונתתי מפרט שיתאים למשפחתנו: שם המשפחה בעברית ובאנגלית וברקע זוג דוכיפתים על ענף (כי חובבי טבע וציפורים אנחנו), ממש דומה למה שהכינו לתיירות עם אותם צבעים. הכל היה אמור לקרות תוך שבועיים, ואז הגיעה הקורונה... השבועיים הפכו לחודשיים פלוס, פלוס. היו כמה תיקונים והערות שלי בדרך. הכל נעשה תמיד ברוח טובה ומתוך שמירה על שביעות רצון הלקוח. סוף, סוף, יומיים לפני חג השבועות התחדשנו בשלט מקסים שלא ישאיר מקום לטעויות למי שרוצה לבקר אצלנו.

תודה לכם, מילה ורפי הפסיפסרים המוכשרים, תודה לשני הפועלים של דודו שקיבעו את השלט בתוך הקיר.

בערב החג ישב כל השבט שלנו מול השלט ונהנה מסעודת החג. ותוך כדי נגיסה מלחם המחמצת ובליעת עלי הכרוב הממולא, נערך דיון סוער ומעמיק, בהובלת בוגרות שנקר ובצלאל, על הפונטים, על הצבעים, על היחס בין גודל האותיות לציור שברקע וגם על השאלה שהעסיקה את כולנו: האם תלויים על העץ עלעלים או שזה בכלל זיתים? המסקנה הייתה- זה לא מושלם, זה נאיבי, אבל מקסים ומתאים לנו, ובעבודת יד כידוע אין מושלמות.

ממליצה לכל חבר קיבוץ להזמין שלט פסיפס לביתו. ההשקעה הכספית כדאית והתוצאה יפהפיה.

החברים מוזמנים... לאתר הקיבוץ באינטרנט

יש לנו אתר חדש באינטרנט. בשבועות האחרונים אנחנו מזינים בו מידע שוטף, יש בו את תוכנת סדרן הרכב המוכרת, שעות פתיחה, מי ומה בספריה, ובקרוב נפעיל בו שימושים נוספים, ביניהם אפשרות להירשם ולהזמין שירותים נוספים ממלאי תפקידים בקיבוץ. כמו כן, נפעיל בו מדור "יזכור" לחברים שנפטרו, מאגר תמונות ארכיון ונוסטלגיה, מידע על הקיבוץ וענפיו, ועוד.

כתובת האתר: www.shg.kibbutz.org.il

אם לא מצליחים - אפשר דרך הקישור הנוסף:

<https://shg.kibbutz.org.il/cgi-webaxy/item?index>

איפה נרשמים? בפינה שמאלית עליונה בלחיצה את "כניסה למערכת". ממלאים פרטים. להחליט על שם משתמש וסיסמא באותיות באנגלית או מספרים. לדוגמא:

שם משתמש aviv10

סיסמא 1972

ואז.. למלא פרטים נוספים כמו שם מלא, כתובת מייל, וכו'. הבקשה נשלחת אלינו לאישור, ונשלח אליך למייל.

אם לא מצליחים, אפשר לשלוח הודעה לסלולרי 050-7677913 עם שם המשתמש והסיסמא שבחרת, ואנחנו נוסיף למאגר הנרשמים.

לשירותכם,

אביב לשם, נורית קצירי, יעל קרני, אייל צמח

The screenshot shows the homepage of the kibbutz website. At the top, there are three images: a garden with purple flowers, a field of yellow flowers, and a sign for 'שער הגולן' (Golan Gate). Below the images is a navigation bar with links for 'אודות', 'ענפים', 'דמויות', and 'נלרית תמונות'. The main content area is titled 'עדכני קרונה' (COVID-19 Updates) and features a calendar of events with the following entries:

תאריך	אירוע
24/5/2020	עלון 15 לשנת תשפ
12/5/2020	פתיחת מרפאת השיניים - בכפוף להגבלות הללו:
12/5/2020	פתיחת ברכת השחייה - בכפוף למגבלות הללו:
3/5/2020	מכון הפיזיותרפיה חוזר לעבוד
19/4/2020	אירועי יום הזיכרון לשואה ולגבורה בקיבוצנו

On the right side, there is a weather widget for 'אין אירועים' (No Events) showing a current temperature of 28°C and a 7-day forecast. Below the calendar, there are buttons for 'סידור רכב', 'קריאות שירות', and 'ראשי'.

מנהג שהיה טוב לימי הקורונה ומסתבר שלא רק...

דגנית ארזי

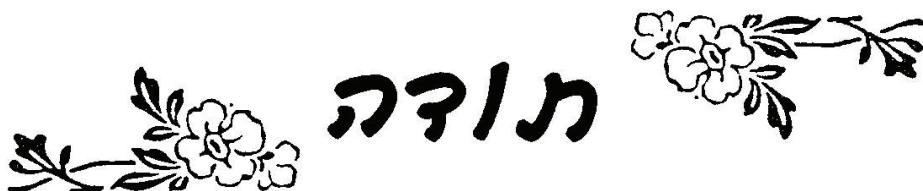
בימי הסגר הארוכים גם אני ניסיתי, כמו סבים רבים אחרים, לעזור בטיפול בנכדותי, מרחוק כמובן. היו לי מפגשים יומיים באפליקציות השונות עם נכדתי בת השלוש. המשימה הייתה להחזיק אותה כמה שיותר זמן בפעילות וירטואלית כך שהוריה יוכלו לעבוד מהבית. סיפרתי לה סיפורים, שרתי איתה שירים, והקראתי לה ספרים.

יום אחד צדה את עיני הודעה מייעל קרני על כך שאפשר לגשת לספריה בכל שעה (המפתח מונח בתא הדואר שלה), ולקחת ספרים באופן עצמאי. שמחתי על ההזדמנות, קפצתי לשם, ובחרתי כ- 10 ספרי ילדים שאת רובם לא הכרתי. הודעתי לנכדונת שיש בידי אוצר: ספרים חדשים! מאותו רגע היא חיכתה בכיליון עיניים למפגש היומי ולספרים החדשים שנראה ונספר יחד. כשסיימנו את כולם, החזרתי אותם לספריה והתחדשתי בערימה נוספת...

והנה הגיע הרגע המיוחל ויכולנו לבקר את הנכדות פנים אל פנים. המתנה הכי יפה שיכולתי להביא היא ספרים בלתי מוכרים לעיון וסיפור. הצטיידתי בכמה כאלה מהספריה והם כמובן התקבלו בהתלהבות רבה... וכך זה ממשיך.

יש כל כך הרבה ספרי ילדים בספריה, יעל כל כך שמחה להשאיל אותם, והנכדות כל כך אוהבות ומתעניינות בהם... עד הביקור הבא.

האפשרות הזו אמנם נולדה מתוך אילוץ הקורונה, אבל היא מתאימה לחלוטין גם לימים כתיקונם. תודה ליעל על הפתרונות היצירתיים שאפשרו את השימוש המועיל והמיטיב בספרייה בכל מצב!!!

אחרי החג - נשלח בשבת 30.5.20 למחרת ערב השירה במוזיאון

אמש, בשעה זו, זימרנו עם דני לכבוד החג...
היה מזג אוויר מצוין, שירים יפים, תה חם, אירוח מושלם,
ו...אחד ששר בו זמנית בקולות, מעביר שקופיות ומוביל עם גיטרה את כל החבריא...
תודה לך, דני, על ערב מהנה לך,
לך חוה, ולנילי ואסנת על האפשרות....

שלומית חפץ

חדש על המדף בכלבו

איל מורן

< **טחינה הדקל** - טחינה בוטיק מעולה המיוצרת בהר גריזים בעבודת יד, השומשום עובר השרייה וקילוף במי מלח, קלייה וטחינה מסורתית באבני ריחיים. **המחיר לחבר: 10.20 ₪**

< **טחינה אל אמין עאיש** - מגיעה מאחד ממפעלי הטחינה והחלבה העתיקים בשכם, לטחינה יש מרקם ייחודי רך מאוד, עם טעם אגוזי ומיוחד. **המחיר לחבר: 13.30 ₪**

< **חלווה עם פיסטוקים** 150 גרם אל אמין עאיש המחיר לחבר 20.20 ₪ וחלווה טהורה 150 גרם אל אמין עאיש. **המחיר לחבר 19.70 ₪**, מגיעה מאחד ממפעלי הטחינה והחלבה העתיקים בשכם, החלבה מיוצרת בתהליך ייצור מסורתי עם טחינה לימון סוכר ו"שורש חלבה מר" שגדל בטורקיה, רוסיה, וסוריה ומשמש ליצירת חלבה אלסטית יותר.

< **קפה לוואצה** קלוי וטחון 250 g Rossa גרם קפה מיוחד עם שילוב טעמים עשירים של ערביקה איכותית עם פולי רובוסטה מובחרת היוצרים תערובת מיוחדת וטעם של מוקה עם מרירות עדינה. **המחיר לחבר: 19.50 ₪**

< **קפסולות קפה סטארבקס**: תואמות למכונות נספרסו, אצלינו תמצאו 2 טעמים מובילים, אספרסו (רמת חוזק 11) וקולומביה (רמת חוזק 7). **המחיר לחבר: 18 ₪**

קריסת מגדל הקירור ושיעור קצר בהסטוריה

כרמלה [נכתב ביום שישי 12.6.20, היום בו קרס המגדל]

כשראיתי את תמונות הקריסה של מגדל הקירור בבתי הזיקוק הרגשתי שקרס גם בי משהו. "הלבניות" של בתי הזיקוק הם חלק בלתי נפרד מנוף ילדותי.. אז קראנו למקום רֶפֶיִנְרִיס, במונח באנגלית, לא הכרנו את המילים בעברית. שנים רבות חשבנו שבהם מזקקים את הנפט. לא ראינו בהם סכנה, הם פשוט היו שם. ואז בימי הצנע, בשנות החמישים של המאה שעברה, נולד שמם החדש "לבניות".

בדיווחים ובפרשנויות חזרו פעמים רבות על אותה שגיאה ודיברו על "קופסאות זכוכית" (יונה ירב, ראש העיר לשעבר!) או צנצנות זכוכית של לֶבָן. וכל מי שחי באותם ימים בחיפה (ולא רק בה) קפץ מכסאו.

דבר, 5.8.1954

בואו נעשה סדר: לֶבָן היה מוצר חלב שהיה נפוץ בארץ עוד לפני קום המדינה. כילדה אכלנית גרועה ומעצבנת היו לפעמים לוקחים אותי לפינוק ופיטום ב"תנובה" - שולחן מרובע קטן, טבלת שיש סדוקה, מנת פירה חם במרכזה קוביית חמאה ולבן קר.

הלֶבָנִיָה נוצרה בימי הצנע, כאשר מוצרי חלב היו בפיקוח ובקיצוב ולא היתה שמנת (אם לא חיית בקיבוץ או במושבה/ה), וחיפשו מוצר חלופי. הנון בשם המוצר באה להזכיר שמנת. אני זוכרת את היום שבו עברה השמועה ברחוב שמחלקים שמנת ב"תנובה" (החנות הקטנה בפינת רחובות בן-יהודה ועמק הזיתים). הצטיידתי בכלי החלב עם השנתות, כי חילקו מנות קצובות לפי מספר הנפשות במשפחה, אצתי ל"תנובה", עמדתי בתור וקיבלתי את הנוזל הלבן הסמיך.

בדרך הביתה לא התאפקתי ורציתי ללקק קצת, הכנסתי אצבע וטעמתי ו... איזו אכזבה! זה בכלל לא שמנת, יותר דומה ללבן חמוץ.

אח"כ נמכרה הלבניה בצנצנת זכוכית שונה מזו של צנצנת הלבן, גבוהה יותר, עם שוליים מתעגלים החוצה, והיא שהמגדלים היו דומים לה והעניקה להם את שמם.

בוגרי י"ב מתחילים במסיבות סיום ופרידה

ביום שלישי 9.6.20 התקיימה פגישה במערכת החינוך החברתי לכבוד מסיימי י"ב: **ליאת עברי, הדר קדוש, תו עברי, איתי אפשטיין, עילי דגן, קדם גולני, נמרוד אלה, בן קרוסקין וטמיר חן. מספרת קרלה רכזת החינוך החברתי:** בפגישה בירכנו את הנערים שמסיימים תקופה חשובה ומשמעותית ובקרוב יצאו למשימות חדשות בחברה הישראלית. חלקם יוצאים לשנת שירות וחלקם מתגייסים לצבא.

אנו מאחלים לכם בהצלחה בהמשך הדרך, תפרשו כנפיים, העולם לפניכם - אתם רק צריכים לבחור באיזה דרך ללכת. אנחנו סומכים עליכם שתצליחו בכל מטרה שתציבו לעצמכם, ותזכרו שפה תמיד יש לכם בית חם. אנו רוצים לצרף לברכה זו גם את **ליבי זקון ורועי אורים**, שגם הם מסיימים י"ב. לכולכם, בהצלחה בהמשך הדרך.

אין כמו ילדי הכיפון שלנו

ביום שישי 12.6 יצאו ילדי ה"כיפון" (כיתות א-ג) עם צוות המדריכים הנפלא שלהם וניקו את חוף גופרה על שפת הכינרת. אחרי שאספו את ה"שללי" שלהם טבלו במים הצוננים של הכינרת המלאה.

קפהדשא נפתח!

באותו יום שישי בערב נפתח "קפה-דשא" בהנהלתה של איה רוטבך הנמרצת. הפעם, שישי פעמיים כי טוב.

עולים לכיתה א'!

ילדי גן שקד העולים לכיתה א' בעוד מספר חודשים כבר מתרגשים ואיתם גם הוריהם. בימים האחרונים הם השתתפו בצילומים של קליפ חגיגי ביחד עם הוריהם. על ההפקה מנצחת הילה הלוי כהן.

ט.ל.ח.

אסנת אלה ביקשה להתנצל: מרשימת התודות לכל מי שתרום להצלחת ה"טרקטורונה" נשמטה התודה הגדולה לצוות הנהלת החשבונות שהתגייס והכין את הגיבסניות לזרי הפרחים.

שמחים שאתם איתנו

אנחנו שמחים לברך בחום את המשפחות שהתקבלו לחברות: איילה ועידן שייק, אילת ומאור זוהר, גל ועמית הלוי ואת המשפחה שהתקבלה למועמדות- שירן וישי מוריה.